

РЕШЕНИЕ

№ 3479

гр. София, 28.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 29.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **8126** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.
Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от Х. Р. Р. срещу отказ за одобряване на инвестиционен проект и издаване на разрешение за строеж, обективиран в писмо изх.№ Към РТР19-ТД26-2628-/3/ от 04.08.2020г. на заместник-кмета на Район „Т.“-СО и Заповед № РА50-508/24.06.2020г. на главния архитект на СО, с която на основание чл.135, ал.5 ЗУТ е наредено служебно да се изработи проект за подробен устройствен план – изменение на плана за регулация на кв.43, м.“И. В.“ за УПИ II-283, УПИ III-564-„за жилища, офиси и подземен гараж“ и УПИ V-„за подземен гараж и паркинг“, ПИ с идентификатори 68134.1002.130, 68134.1002.131 и 68134.1002.153 от КККР на Район „Т.“-СО.

С определение от 30.09.2020г. производството по делото е разделено като адм.д. № 8126/2020г. е продължило с разглеждането на жалбата в частта ѝ, насочена срещу отказ за одобряване на инвестиционен проект и издаване на разрешение за строеж, обективиран в писмо изх.№ Към РТР19-ТД26-2628-/3/ от 04.08.2020г. на заместник-кмета на Район „Т.“-СО. По отношение на този административен акт в жалбата е изложено, че същият е нищожен поради липса на материална компетентност с оглед разпоредбата на чл.148, ал.2 ЗУТ. Сочи се, че действително нормата на § 1, ал.4 ДР ЗУТ допуска възможност главният архитект на общината да делегира свои правомощия на други длъжностни лица от общинската администрация, но в случая липсвал издаден нарочен акт, а делегирането на правомощията не

следвало да се извлече имплицитно от съдържанието на оспорения отказ. Мотивирани са и съображения за материална незаконосъобразност на акта, а именно, че оспорената заповед № РА50-508/24.06.2020г. на главния архитект на Столична община, послужила като основание за постановяването му, не е съобразена с влязъл в сила ПУП-ПЗ на процесния имот, което водело до нарушаване на принципа за съразмерност, регламентиран в чл.6 АПК. Претендират се разноските по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно и своевременно призован, не се представлява.

Ответникът по оспорването, редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител, не ангажира становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Оспорващото дружество е основано през 2004г. като съгласно учредителния му акт и вписаните обстоятелства в Търговския регистър към Агенцията по вписванията едноличен собственик на капитала на [фирма] е [фирма], ЕИК[ЕИК].

С договор за продажба от 26.06.2008г., вписан в Службата по вписванията /л.13-14 по делото/ последното дружество е придобило от Столична община правото на собственост върху недвижим имот – частна общинска собственост, съгласно АОС № 1318/05.09.2007г., вписан в книгите за вписване с вх.рег.№ 78981, том XXVI, № 300 от 20.10.2007г., имотна партида № 463730, находящ се в [населено място], Район „Т.“, представляващ реална част от поземлен имот без планоснимачен номер, кв.43, м.“И. В.“, с площ от 189 кв.м, при граници: улица, УПИ IV, УПИ II-283 и ПИ 468, която реална част съгласно плана, одобрен със Заповед № РД-09-50-369/27.07.2000г. и Заповед № РД-09-2-101/25.05.2005г. е включена в урегулиран поземлен имот III, кв.43, целият с площ от 1056 кв.м.

С нотариален акт за продажба и прехвърляне на собственост срещу дълг № 65, том I, рег.№ 989, дело № 60/2007г. /л.15-16 по делото/ [фирма] е придобило правото на собственост върху дворно място, находящо се в [населено място], Район „Т.“, с площ от 875 кв.м, съставляващо поземлен имот 468, попадащ в УПИ III, кв.43 по регулационния план на [населено място], м.“И. В.“.

Съгласно учредителния акт на [фирма] /л.17 и сл./ едноличният собственик на капитала му - [фирма], е внесъл като непарична вноска срещу дяловете си в уставния капитал дворно място, находящо се в [населено място], Район „Т.“, с площ от 875 кв.м, съставляващо поземлен имот 468, попадащ в УПИ III, кв.43 по регулационния план на [населено място], м.“И. В.“ и реална част от поземлен имот без планоснимачен номер, кв.43, м.“И. В.“, с площ от 189 кв.м, при граници: улица, УПИ IV, УПИ II-283 и ПИ 468, която реална част съгласно плана, одобрен със Заповед № РД-09-50-369/27.07.2000г. и Заповед № РД-09-2-101/25.05.2005г. е включена в урегулиран поземлен имот III, кв.43, целият с площ от 1056 кв.м.

Със Заповед № РД-09-50-407/04.06.2014г. на главния архитект на Столична община на основание чл.135, ал.3 ЗУТ на жалбоподателя е разрешено изработването на проект за изменение на подробния устройствен план – план за регулация в териториален обхват УПИ III-со, кв.43 по плана на [населено място], м.“И. В.“. Изработеният въз основа на

тази заповед проект е одобрен със Заповед № РД-09-50-136/25.01.2015г. на главния архитект на СО /л.32-34/. От него е издадена виза за проектиране от 31.03.2016г. /л.35 по делото/, съгласно която за УПИ III-564-за жилища, офиси ОО и ПГ, кв.43, м.“И. В.“ е разрешено инвестиционно проектиране на жилищна сграда с офиси, магазини и подземен гараж по указания във визата начин и при условията, посочени в нея.

От жалбоподателя в Район „Т.“-СО е подадено заявление вх.№ РТР19-ТД26-2628/15.11.2019г. /л.58/ за одобряване на инвестиционен проект за строеж: „Изместване на съществуващ ТП „ж.к.И. В. бл.23“ и прилежащите кабелни линии СрН 10кV и НН 1кV, преминаващи през УПИ III-564 и изграждането на нов ТП 2х400кVА в УПИ III-564, кв.43, м.“И. В.“ по плана на [населено място], район „Т.“. Към заявлението е приложен проектът в съответните му части /приет като доказателство по делото – л.59 и сл./. Съгласно обяснителна записка към проекта, строежът за който е изготвен е III-та категория на основание чл.137, ал.1, т.3, б.“б“ ЗУТ вр. чл.6, ал.2 от Наредба № 1/30.07.2003г. за номенклатурата на видовете строежи.

Междувременно от главния архитект на Столична община е издадена Заповед № РА50-508/24.06.2020г. /л.40 и сл./, с която на основание чл.135, ал.5 ЗУТ е наредено служебно да се изработи проект за подробен устройствен план – изменение на плана за регулация на кв.43, м.“кв.И. В.“ за УПИ II-283, УПИ III-564-за жилища, офиси и подземен гараж“ и УПИ V-за подземен гараж и паркинг; ПИ с идентификатор 68134.1002.130, 68134.1002.131 и 68134.1002.153 по КККР. В нея изрично е посочено, че на основание чл.135, ал.6 ЗУТ се спира прилагането на частта от действащия ПУП, описан като обхват на заповедта.

Предвид издадената Заповед № РА50-508/24.06.2020г. на главния архитект на СО, заместник-кметът на район „Т.“-СО с оспореното писмо изх.№ Към РТР19-ТД26-2628-/3/ от 04.08.2020г. е отказал одобряване на инвестиционния проект на жалбоподателя, за който е подадено заявлението с вх.№ РТР19-ТД26-2628/15.11.2019г. /л.58/ и издаване на строеж.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Писмо изх.№ Към РТР19-ТД26-2628-/3/ от 04.08.2020г. на заместник-кмета на Район „Т.“-СО няма уведомителен характер, а обективира изричен отказ на административния орган да одобри представения от жалбоподателя инвестиционен проект. Този отказ представлява индивидуален административен акт по см. на чл.214, т.1 вр. т.2 ЗУТ, който съгласно изричната разпоредба на чл.146, изр.3-то ЗУТ може да бъде обжалван в 14-дневен срок от съобщението за издаването му. По делото не се съдържат данни за датата, на която писмото е съобщено на оспорващия, но с оглед обстоятелството, че писмото е от 04.08.2020г., а жалбата срещу него е подадена на 14.08.2020г., както и с оглед наведените твърдения за неговата нищожност, съдът приема, че оспорването е реализирано в преклузивния 14-дневен срок по чл.215 вр. чл.146, изр.3-то ЗУТ.

По изложените съображения съдът приема, че жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл.168, ал.1 АПК съдът извършва проверка за законосъобразност на

оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия и на всички основания по чл.146 АПК като според ал.2 на чл.168 АПК обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Съгласно разпоредбата на чл.145, ал.1 ЗУТ в приложимата ѝ редакция към ДВ, бр.13/07.02.2017г., техническите или работните инвестиционни проекти се съгласуват и одобряват от: 1. главния архитект на общината (района); 2. областния управител - за обекти на техническата инфраструктура с обхват повече от една община или за обекти с регионално значение; 3. министъра на регионалното развитие и благоустройството за: а) обекти с обхват повече от една област; б) обекти с национално значение и/или национални обекти; в) републиканските пътища, железопътните магистрали и железопътните линии; 4. министъра на отбраната, съответно от министъра на вътрешните работи, от председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" или от председателя на Държавна агенция "Разузнаване", когато се отнасят за обекти на тази агенция - за специалните обекти, свързани с отбраната и сигурността на страната.

В конкретния случай не се касае за обект на техническата инфраструктура с обхват повече от една община или за обекти с регионално значение или за обекти с обхват повече от една област, обекти с национално значение и/или национални обекти, републиканските пътища, железопътните магистрали и железопътните линии, нито за специалните обекти, свързани с отбраната и сигурността на страната, поради което предложеният от жалбоподателя инвестиционен проект попада в обхвата на чл.145, ал.1, т.1 ЗУТ и следва да бъде одобрен или да бъде отказано одобряването му от главния архитект на общината /района.

По делото е приета като доказателство Заповед № РА50-395/14.06.2017г. на главния архитект на СО /л.221 и сл. по делото/, с която последният, възползвайки се от предоставената с § 1, ал.4 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ възможност, е делегирал свои правомощия на длъжностни лица от общинската администрация, която заповед е изменена и допълнена с негова Заповед № РА50-367/09.05.2018г. /л.225 и сл./. Видно от тяхното съдържание на главните архитекти на райони са предоставени правомощията да одобряват инвестиционни проекти за строежи от IV, V и VI-та категории. Не са предоставени правомощия на заместник-кметовете на райони, нито на кметовете на райони, във връзка с инвестиционното проектиране.

Предвид това издавайки оспорения отказ ответникът е постановил нищожен административен акт – издаден при отсъствие на материална компетентност за това, по арг. от чл.145, ал.1, т.1 ЗУТ. Макар разпоредбата на § 1, ал.4 ДР ЗУТ изрично да предвижда, че главният архитект на общината може да предостави свои функции по този закон на други длъжностни лица от общинската администрация, притежаващи пълна проектантска правоспособност или които имат необходимия стаж за придобиването ѝ, в случая не е налице подобна делегация на правомощия, което се установи от приетите като доказателства по делото Заповед № РА50-395/14.06.2017г., изменена и допълнена със Заповед № РА50-367/09.05.2018г. на главния архитект на СО.

По изложените съображения следва да бъде обявена нищожността на процесния отказ.

Предвид изхода на спора на жалбоподателя се следват разноски. Такива са доказани в размер на 50 лева за заплатената държавна такса по оспорването.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен

съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА по жалбата на [фирма] нищожността на отказ за одобряване на инвестиционен проект и издаване на разрешение за строеж, обективиран в писмо изх.№ Към РТР19-ТД26-2628-/3/ от 04.08.2020г. на заместник-кмета на Район „Т.“-СО.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 50 /петдесет/ лева, представляваща разноси по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: